

“Les dones poden ser ‘voyeurs’, els homes poden ser objectes”

Petra Joy, fotògrafa, productora i directora de cinema pornogràfic independent, enfoca el gènere “des d’una perspectiva femenina”. Es declara “artista del sexe positiu”.

Com vàreu començar a produir cinema pornogràfic?

—Sempre he estat una dona molt visual. Vaig tenir la meva primera càmera a deu anys. M’encanta la fotografia i he treballat a la televisió durant molt de temps. En fi, sempre m’ha agradat i m’ha divertit fer documentals, i vaig trobar que havia arribat el moment d’emprar les meves habilitats com a cineasta per fer porno alternatiu. Estava cansada del vell porno fet per homes i per a homes i vaig pensar: per què no mostres allò que tu voldries veure?

—Dieu que us hi dediqueu perquè sou feminista. No sona...?

—Contradictori? Bé... Els anys 80 vaig treballar activament al moviment anti-porno, a Alemanya. Aleshores calia dir: “No ho volem, això, no ens agrada.” Però després ja no n’hi ha prou a dir que hi estàs en contra: cal crear alternatives. I faig això. Als meus films els éssers humans són tractats tots de la mateixa manera, tothom s’ho passa bé, hi ha respecte, no es fa mal a ningú. De fet, hi ha escenes que capgiren les estructures dels rols sexuals: les dones poden ser *voyeurs*, els homes poden ser objectes de desig. Això és feminisme, per a mi, mostrar, per exemple, una dona que duu un *strap-on* [arnès sexual] i un home que l’hi xucla. Si no canvia els rols existents, és tot just un film fet per una dona, no pas porno feminista. I si tu vols enregistrar porno només com un home, fes-ho, però a mi no m’agrada. No m’agraden totes aquestes ejaculacions a la cara de les dones. No tinc cap interès a veure-ho, això, no m’excita.

—No us hi dediqueu pas per diners.

—No. La motivació va ser una altra:

sóc feminista i vull canviar el món. Vet aquí. Pensa que, de fet, els primers cinc anys hi vaig perdre diners. Era com una mena de *hobby* molt car. L’any passat va ser el primer en què no vaig tenir-hi pèrdues.

—Afirmeu que aquest porno és revolucionari.

—Sí. Definitivament. Perquè qüestiona els patrons existents, allibera el plaer de les dones. Jo mostro les fantasies femenines, que fins ara han estat infra-representades. I les dones que ho mirin se sentiran bé perquè hi veuran coses que els agradaran, que els divertiran, que els faran gaudir. I els homes potser diran: “Oh, Déu meu, a les dones els agrada això? No ho sabia!” És revolucionari perquè mostra sexe de maneres diferents, per la qual cosa pot ampliar els horitzons de la gent que ho miri. Però també és revolucionari des d’un punt de vista general. Fixeu-vos que ha hagut d’arribar el 2010 perquè, per primera vegada (primera!) una dona guanyi l’Oscar a la millor direcció! Per tant, el fet que una dona agafi una càmera ja és revolucionari (normalment, aquest paper es reserva als homes: ells dirigeixen i nosaltres fem de models a les seves ordres). La balança es comença a equilibrar. És important que cada vegada es puguin veure més coses a través dels ulls de les dones. Som més del 50% de la població. Per què no veiem més del 50% de films fets per dones?

—El porno interessa les dones?

—Els estudis mostren, per exemple, que hi ha un augment important de dones que miren pornografia a internet. Potser s’hi senten còmodes perquè és discret: pots ser a casa, prenent-te

tranquil·lament una copa de vi o una tassa de cafè. És més fàcil que entrar a una botiga i dir: “Vull comprar porno”; és un pas molt gros, aquest, especialment si l’amo de la botiga és un home. El cas és que cada vegada més dones s’adonen que hi ha un porno alternatiu i comencen a fruit-ne. El tabú es trenca. És només qüestió que les dones es permetin el plaer. Ben mirat, la primera etapa en la revolució sexual va ser l’accés a la contracepció; la segona, les joguines eròtiques; i l’etapa següent és el porno.

—Com explicariu les diferències entre els vostres films i els convencionals?

—Les diferències més importants rau en la perspectiva. Per exemple, en un trio, poso en escena dos homes i una dona. Jo mostro dos homes donant plaer a la dona, mentre que un home faria just a la inversa. Als meus films la dona és l’estrella.

—I mai no filmeu escenes degradants.

—Com a creadores de films tenim una responsabilitat. El porno tradicional és molt lluny de donar una visió equilibrada de les coses, i resulta que potser els joves i molts homes treuen la seva educació sexual d’aquí, precisament. Copien allò que veuen i si el sexe és sempre sense preservatiu, volen allò; si sempre comença amb la dona practicant una fel·lació, volen allò. Penso, per tant, que cal agitar una situació estancada i mostrar coses diferents.

—Com ara què?

—Com ara gent que es toca, que es besa... És clar que no dic explícitament: atenció, això és educació sexual. Ho faig d’una manera subtil, mitjançant les imatges que mostro. I les imatges, sovint, són lentes, sensuals, delicades. Trobo que hi ja hi ha massa material de l’altre, que necessitem retornar a la sensualitat: igual com hi ha l’*slow food*, reivindico l’*slow sex*. El missatge és clar: pren-te el temps que et calgui i gaudeix-ne!

FRATS I CAMPS

“La primera etapa de la revolució sexual va ser la contracepció; la segona, les joguines eròtiques; i la següent és el porno”

—**Tampoc a l'hora de triar actors i actrius no seguïu l'estàndard...**

—No provenen de cap agència. En realitat, tenen una altra feina. No pretenen esdevenir estrelles del porno, només és que, potser, volen fer realitat una fantasia, en un film. Evidentment, no faig càsting de cos: no trio els actors per la mida del seu penis ni les actrius pels seus pits. Quedem, fem un cafè o un te, xerrem, després fem un sopar... La qüestió és conèixer-se. I també els pregunto: Què t'agrada? Què vols experimentar? I, igualment: què et desagrada? Què no vols que passi? I ho respecto, això. Cal que cadascú conegui els límits dels altres. Formem un equip de treball i de confiança.

—**Filmeu relaxadament, vaja.**

—Sí. I sense limitació de temps. No és allò de vinga, va, vinga, que ens queden vint minuts! I tampoc no tinc cap llista de posicions. De fet, provo d'interferir-hi el mínim possible. En comptes de fer moure els actors, penso on puc anar jo amb la meva càmera. És una aproximació diferent: més curosa i suau, més

real, més respectuosa amb els intèrprets. No pretenc mostrar el sexe com un mer exercici físic: els humans som també la nostra ment, l'ànima i el cos.

—**També la cara és cos, expliqueu.**

—És que les cares són molt excitants! Per a mi és molt més eròtic veure l'expressió d'una cara que no pas aquells primeríssims plans d'entra-surt-entra-surt. Són d'allò més avorrits. En canvi, la reacció, veure com la joia i el plaer es reflecteixen a les expressions dels rostres, això sí que és interessant. De fet, hi ha una web, www.beautifulagony.com, que només mostra cares de gent durant l'orgasme. I ho trobo veritablement excitant.

—**Heu fet algunes paròdies sobre el porno tradicional, també.**

—Només per riure una estona. [I riu.] És la meua manera de criticar la indústria sense haver de posar-me seriosa. Quan tenia vint anys, era una feminista molt enfadada. Ara continua sense agrada'm aquest porno, però ho dic d'una altra manera. Amb humor, li podem treure la màscara i mostrar com n'és de ridícul.

I quan passo aquestes pornoparòdies, tothom riu. En algun cas he enregistrat la mateixa escena, amb els mateixos actors, de l'una manera i de l'altra, i les diferències queden molt clares.

—**Soleu parlar de sexe positiu.**

—Sí: el sexe és un dret humà. Penso que el sexe és bo, i el porno també pot ser-ho. Ara, tampoc no li ha d'agradar a tothom per força, és clar (tampoc el porno alternatiu). En tot cas, això del sexe positiu, em sembla que ve dels EUA, de dones com ara Annie Sprinkle. Els anys 80 hi havia una mena de feminisme més aviat estricte i controlador que considerava que havies de refusar els homes, tots, per definició. I jo aquí hi tenia un conflicte, és clar, perquè a mi m'agraden els homes. Continuo essent feminista i no veig per què he de canviar-ho, això [torna a riure]. Ser una feminista de sexe positiu significa que tant se val si ets lesbiana, bisexual, heterosexual o allò que vulguis: se't permet de gaudir del sexe i no n'has de fer cap tabú.

Núria Cadenes